

María Bruguera Pérez (6 Νοέμβρη 1915 – 26 Δεκέμβρη 1992) - ελευθεριακή μαχήτρια που υπηρέτησε τα ιδανικά και τις αξίες της ως τον θάνατό της στην Μαδρίτη το 1992.

Από νωρίς συμμετείχε στην αναρχοσυνδικαλιστική οργάνωση Confederación Nacional del Trabajo (CNT). Αργότερα συμμετείχε στη Confederación General del Trabajo (CGT). Είχε επαφές με το αναρχικό κίνημα σε όλη της την ζωή.

Γεννήθηκε στην πόλη Jerez de los Caballeros (πόλη υπό την επιρροή της CNT) και οι γονείς της ήταν οι Antonio Bruguera και Elisa Pérez, και οι δύο διέπονταν από τις ελευθεριακές αξίες. Στα 9 της η María οργανώθηκε στην Ελευθεριακή Νεολαία Juventudes Libertarias μαζί με τον αδερφό της Antonio και τον Francisco Torrado. Επίσης συμμετείχε σε μια θεατρική γυναικεία ομάδα με τίτλο Ni Dios Ni Amo (Ούτε θεός ούτε αγάπη).

Ο πατέρας της δούλευε στην βιομηχανία φελλών και υπήρξε αναρχοσυνδικαλιστής. Η ίδια δούλευε στο μανάβικο της μητέρας της από μικρή. Παρακολούθησε λίγα χρόνια σχολείο.

Ήταν 21 χρονών τον Ιούλη του 1936 και έγκυος στο μοναδικό παιδί που απέκτησε, τον Antonio. Σύντροφός της ήταν ο Francisco Torrado. Ο πατέρας της κι ο αδερφός της εντάχθηκαν στις γραμμές άμυνας της πόλης έναντι των φασιστών. Η επιτροπή αυτοάμυνας της πόλης συνέλαβε όλους τους κατοίκους που ήταν υποστηρικτές του Φράνκο (137). Παρότι η εντολή ήταν να μην εκτελεστούν 8 πέθαναν υπό αδιευκρίνιστες συνθήκες. Στις 18 Σεπτέμβρη του 1936 η πόλη έπεσε στα χέρια των φασιστών. Η María και η οικογένειά της κατάφεραν να γλυτώσουν τη σφαγή και κατευθύνθηκαν προς τα σύνορα με πορτογαλία, όπου τα βρήκαν κλειστά και αναγκάστηκαν να εγκατασταθούν σε μια μικρή έκταση γης του Francisco Torrado. Εκεί η μητέρα της κι ο σύντροφός της εκτελέστηκαν, ο πατέρας της κι ο αδερφός της κατάφεραν να ξεφύγουν (ο πατέρας

της πήγε στο μέτωπο κι ο αδερφός της συνελήφθη λίγο αργότερα), ενώ η ίδια κι ο νεογέννητος γιος της αιχμαλωτίστηκαν από τους φασίστες. Η María γλύτωσε τη θανατική ποινή και καταδικάστηκε σε 30 χρόνια φυλάκισης στην Badajoz. Της πήραν το παιδί μετά από 9 μήνες και του δώσαν το καθολικό όνομα Fransisco. Το παιδί στάλθηκε στους γονείς του πατέρα του. Η είδηση του θανάτου του πατέρα της την κατέβαλε ακόμη περισσότερο και η υγεία της πλέον χειροτέρευε. Ο πατέρας της σκοτώθηκε στις 17 Νοέμβρη του 1939 στην Badajoz. Συνελήφθη πολεμώντας στο μέτωπο.

Η ίδια αποφυλακίστηκε το 1946, μετά από πολλές μεταγωγές (Salamanca, Valladolid, Saturrarán, Santander και στο τέλος στη Μαδρίτη), καθώς η ποινή της είχε μειωθεί από «κοινωνική εργασία». Στη φυλακή ήρθε σε επικοινωνία με πολλές γυναίκες, με τις οποίες αργότερα θα επανέφεραν την οργάνωση των Mujeres Libres.

Μετά την αποφυλάκιση της είχε συντροφικές σχέσεις με τον μαχητή της CNT Aureliano Lobo και επανέκτησε την κηδεμονία του γιου της. Η ίδια επανήλθε ως μέλος στη CNT, η οποία πλέον ήταν στην παρανομία. Ο Lobo πέθανε το 1976. Η María προχώρησε στην δημιουργία της Επιτροπής Ελεύθερων Γυναικών Comité de Mujeres Libres μαζί με την María Carrión και τις αδερφές του Lobo. Ταυτόχρονα οργάνωσε την έκδοση του δευτεροκυματικού φεμινιστικού περιοδικού Mujeres Libertarias (Ελευθεριακές Γυναίκες). Μετά την διάσπαση της CNT στα μέσα της δεκαετίας του 1980, η María συνέχισε στην CGT.

Στις 26 Δεκέμβρη του 1992 πέθανε από φυσικά αίτια. Το σώμα της αποτεφρώθηκε και οι στάχτες της βρίσκονται στο νεκροταφείο La Almudena της Μδρίτης. Το 14^ο τεύχος του περιοδικού Mujeres Libertarias το 1993 εκδόθηκε προς τιμήν της.

Πηγές: libcom, todoslosnombres

Μετάφραση: Vectrum